

[Kim Behnke]

der førte pennen, men også under hr. Svend Erik Hovmands tid som energiminister har jeg været med til at behandle væsentlige stramminger, og hvor man oven i købet måtte indrømme fra Folketingets talerstol, at egentlig var det Folketingets opgave at tvinge folk, men det var lettere, og det var mere behændigt, hvis man lagde det ud til kommunerne, for så slap man for at være den, der sidder med sorteper; nu lader man det i stedet for være kommunalbestyrelserne.

Men sluttelig kan jeg konstatere, at der ikke er det, som man kunne kalde umiddelbart flertal for forslaget, men det skal dog ikke forhindre os i at fastholde hovedargumentet, og forslaget vil – måske ikke i samme skikkelse, som det har nu – dukke op på et senere tidspunkt. Mange andre gode forslag fra Fremskridtspartiet har skullet fremsættes 6-7 gange, inden Folketinget har taget sig sammen til at vedtage det. Så på et tidspunkt, måske når en regering eller et andet parti fremsætter det, vil friheden såmænd nok sejre. Derfor vil vi vende tilbage til sagen, når lidt flere partier end lige De Konservative og til dels Venstre er overbeviste om, at borgerne har godt af frihed og ikke af tvang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Energipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om privatisering af Dansk Olie og Naturgas A/S.
Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 10/12 92).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Energiministeren (Jann Sjursen):

Der er fra Fremskridtspartiet stillet forslag om at privatisere DONG. Det er et forslag, som – havde jeg nær sagt – Folketinget også har behandlet tidligere og senest i november 1991, hvor det blev afvist.

Der kan være flere gode grunde til at åbne muligheder for, at private investorer indskyder kapital i DONG. Selskabet kunne f.eks. styrke sin position med udbyggende samarbejde i alliance med andre danske og udenlandske selskaber, ligesom der jo er dele af selskabets virksomhed, der er meget kapitalkrævende.

Men der er imidlertid fortsat mange uafklarede spørgsmål, der har betydning for det, som forslagsstillerne lægger op til, nemlig at privatisere DONG. Grundlaget er ikke væsentligt anderledes i dag i forhold til sidste gang, Folketinget debatterede emnet. Lad mig bl.a. henvise til den store usikkerhed, der også er omkring udvikling af det indre energimarked i EF. Tilsvarende er der også herhjemme selskabs- og samarbejdsstrukturer på energiområdet, der fortsat er under overvejelse og i opbrydning. Efter min opfattelse er der behov for en langt mere tilbunds gående undersøgelse af, hvad der egentlig er behov for, politisk vilje til og muligheder for på dette område herhjemme.

Der er i høj grad, vil jeg også gerne nævne, naturgasprojektets økonomiske situation at tage i betragtning. Som forslagsstillerne bemærker, er naturgasøkonomien konstrueret således, at der hvert år sker en betydelig subsidiering af projektet. Også det spørgsmål kan naturligvis indgå i de drøftelser, vi skal have.

Det følger af forslaget, at statens aktier skal afhændes ved frit udbud til højeste pris, subsidiært med mindst muligt tab. DONG's økonomi er glædeligvis i god gænge, og udviklingen for selskabet tegner positivt. DONG rummer således betydelige værdier og fremtidsperspektiver, men jeg vil nok sige, at det er uhyre vanskeligt at fastsætte en korrekt pris på det i dag.

Jeg går ud fra, at flertallet her uanset holdningen til selve det principielle spørgsmål om privatisering deler den opfattelse, at vi skylder at sørge for, at hvis – understreget hvis – det på